

PRAWO DOSTĘPU DO INFORMACJI PUBLICZNEJ

Wykład w ramach projektu współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Orzecznictwo w zakresie dostępu do informacji

□ Od 2002-01-01 – **DO 12.01.2015**

Wszystkie rozstrzygnięcia: **5721**

Wyroki: **4796**

□ Od 2002-01-01 – 2014.09.22 – **NSA**

Wszystkie rozstrzygnięcia: **792**

Wyroki: **645**

1. Czym jest prawo do informacji publicznej ?

- ❑ Czy jest tylko prawem do uzyskania opisu informującego o określonych faktach?
- ❑ Czy jest prawem do zapoznania się ze źródłem opisu informującego o określonych faktach? (art. 3 ust. 1 pkt 2)

Art. 3. 1 UODIP. Prawo do informacji publicznej obejmuje uprawnienia do:

- 1) uzyskania informacji publicznej, w tym uzyskania informacji przetworzonej w takim zakresie, w jakim jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego,
- 2) **WGLĄDU DO DOKUMENTÓW URZĘDOWYCH,**
- 3) dostępu do posiedzeń kolegialnych organów władzy publicznej pochodzących z powszechnych wyborów.

Omówmy zatem:

- ❑ Czym jest dokument urzędowy ?
- ❑ Czy tylko dokument urzędowy?
- ❑ Pojęcie dokumentu wewnętrznego
- ❑ Jak rozumieć „prawo do wglądu” ?

Czym jest dokument urzędowy ?

- **Art. 6 ust. 2. Dokumentem urzędowym** w rozumieniu ustawy jest treść oświadczenia woli lub wiedzy, utrwalona i podpisana w dowolnej formie przez funkcjonariusza publicznego w rozumieniu przepisów Kodeksu karnego, w ramach jego kompetencji, skierowana do innego podmiotu lub złożona do akt sprawy.

Art. 115 § 13 K.K. **FUNKCJONARIUSZEM PUBLICZNYM JEST:**

- 1) Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) poseł, senator, radny,
- 2a) poseł do Parlamentu Europejskiego,
- 3) sędzia, ławnik, prokurator, funkcjonariusz finansowego organu postępowania przygotowawczego lub organu nadrzędnego nad finansowym organem postępowania przygotowawczego, notariusz, komornik, kurator sądowy, syndyk, nadzorca sądowy i zarządca, osoba orzekająca w organach dyscyplinarnych działających na podstawie ustawy,

4) osoba będąca pracownikiem administracji rządowej, innego organu państwowego lub samorządu terytorialnego, chyba że pełni wyłącznie czynności usługowe, a także inna osoba w zakresie, w którym uprawniona jest do wydawania decyzji administracyjnych,

- 5) osoba będąca pracownikiem organu kontroli państwowej lub organu kontroli samorządu terytorialnego, chyba że pełni wyłącznie czynności usługowe,
- 6) osoba zajmująca kierownicze stanowisko w innej instytucji państwowej,
- 7) funkcjonariusz organu powołanego do ochrony bezpieczeństwa publicznego albo funkcjonariusz Służby Więziennej,
- 8) osoba pełniąca czynną służbę wojskową
- 9) pracownik międzynarodowego trybunału karnego, chyba że pełni wyłącznie czynności usługowe.

Wyrok NSA z dnia 19 sierpnia 2014 r. I OSK 2844/13

- **„Pracownicy urzędu miasta są funkcjonariuszami publicznymi** w rozumieniu art. 115 § 13 pkt 4 Kodeksu karnego, gdyż pracują w urzędzie obsługującym organ samorządu terytorialnego (Prezydent Miasta K.). Utrwalone przez nich dokumenty mają zatem charakter urzędowy, stosownie do art. 6 ust. 2 u.d.i.p.”.

Czy tylko dokument urzędowy?

„Definicja dokumentu urzędowego, zawarta w ustępie 2 art. 6 u.d.i.p., nie stanowi podstawy do ograniczenia dostępu do informacji publicznej, definiowanej w art. 1 ust. 1 u.d.i.p., w tym do przykładowego katalogu, zawartego w ustępie 1 art. 6 u.d.i.p.

Wyrok NSA z dnia 07.03.2012 r. sygn. I OSK 2265/11

Pojęcie

dokumentu wewnętrznego –
orzecznictwo Trybunału
Konstytucyjnego

Wyrok TK z dnia 13 listopada 2013 r., sygn. P 25/12

- „Z szerokiego zakresu przedmiotowego informacji publicznej wyłączeniu podlegają jednak treści zawarte w **dokumentach wewnętrznych, rozumiane jako informacje o charakterze roboczym** (zapiski, notatki), które zostały utrwalone w formie tradycyjnej lub elektronicznej i stanowią pewien proces myślowy, proces rozważań, etap wypracowywania finalnej koncepcji, przyjęcia ostatecznego stanowiska przez pojedynczego pracownika lub zespół. W ich przypadku można bowiem mówić o pewnym stadium na drodze do wytworzenia informacji publicznej”

Wyrok TK z dnia 13 listopada 2013 r., sygn. P 25/12

- ❑ **Od „dokumentów urzędowych” w rozumieniu art. 6 ust. 2 u.d.i.p. odróżnia się zatem „dokumenty wewnętrzne” służące wprawdzie realizacji jakiegoś zadania publicznego, ale nieprzesądzające o kierunkach działania organu. Dokumenty takie służą wymianie informacji, zgromadzeniu niezbędnych materiałów, uzgadnianiu poglądów i stanowisk. Nie są jednak wyrazem stanowiska organu, wobec czego nie stanowią informacji publicznej”.**

Jak rozumieć „prawo do wglądu” ?

- ❑ **Art. 73. KPA** § 1. Strona ma prawo wglądu w akta sprawy, sporządzania z nich notatek, kopii lub odpisów. Prawo to przysługuje również po zakończeniu postępowania.

- ❑ **Art. 12 ust. 2. UODIP.** Podmiot udostępniający informację publiczną jest obowiązany zapewnić możliwość:
 - ❑ 1) **kopiowania** informacji publicznej albo jej wydruk lub
 - ❑ 2) przesłania informacji publicznej albo przeniesienia jej na odpowiedni, powszechnie stosowany nośnik informacji.

- Czy oznacza obowiązek cyklicznego informowania wnioskodawcy?
- Czy obejmuje obowiązek informowania o zjawiskach przyszłych?

„Przedmiotem informacji musi być sprawa publiczna i
jakkolwiek jej rozumienie jest dość szerokie to jednak (...)
dotyczyć ma ona sfery faktów. Skarżący domagał się
odpowiedzi na pytanie, sprowadzające się w istocie do tego w
jakim celu i na jakiej podstawie prawnej organ zażądał od
jednej z fundacji dostarczenia mu określonych umów czy
informacji, a także co ma zamiar z tak uzyskanymi danymi
uczynić. Tak zakreślony przedmiot wniosku nie mógł być oceniony
jako żądanie udostępnienia informacji publicznej. Dotyczył on
bowiem nie samego wystąpienia o dane i jakie treści, bo ten fakt
składającym wniosku był znany, ale zamierzenia organu co ma
zamiar uczynić z uzyskanymi danymi”.

Wyrok NSA z dnia 18.12.2013 r., sygn. I OSK 1944/13

INFORMACJA TO FAKTY

- ❑ Wnioskiem o udzielenie informacji publicznej może być objęte pytanie o określony stan istniejący na dzień udzielenia odpowiedzi. Wniosek taki nie może zmierzać do inicjowania działań.

2012.09.14, wyrok NSA W-wa, I OSK 1177/12, LEX nr 1265660

- ❑ Wnioskiem w świetle uodip może być objęte jedynie **pytanie o określone fakty**, o stan określonych zjawisk na dzień udzielenia odpowiedzi. Wniosek taki nie może być więc postulatem wszczęcia postępowania w jakiejś innej sprawie(...). Informacje publiczne odnoszą się bowiem do pewnych danych, a nie są środkiem ich kwestionowania.

wyrok WSA z dnia 10.01.07, sygn. II SA/Wa 1595/06

- ❑ Nie jest informacją publiczną wniosek, który obejmuje pytanie o zdarzenia przyszłe lub takie, które jeszcze nie nastąpiły.

2010.12.21, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 219/10, LEX nr 756202

2. ZASADY KARDYNALNE DOSTĘPU DO INFORMACJI PUBLICZNEJ.

ZASADY KARDYNALNE DOSTĘPU DO INFORMACJI PUBLICZNEJ

1. W jakim zakresie stosujemy przepisy k.p.a.?
2. Obowiązek udzielania informacji będącej w posiadaniu podmiotu (4/3)
3. Brak obowiązku udostępniania na wniosek informacji zamieszczonych w BIP lub CR (10 ust.1);
4. Sposób i forma udostępniania inf publ. (14)
5. Bezpłatność a bezkosztowość dostępu (7 ust. 2 i 15 ust. 1)
6. Prawo do kopii alb wydruku – czy żądanie uwierzytelnienia za zgodność z oryginałem(12/2 pkt 1),

**W jakim zakresie stosujemy
przepisy k.p.a.?**

Wyrok NSA z dnia 30.11.2012 r., I OSK 1991/12

Złożenie wniosku o udostępnienie informacji publicznej nie wszczyna postępowania administracyjnego opartego o przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. Stosowanie przepisów tego Kodeksu w postępowaniu o udostępnienie informacji publicznej jest w ograniczonym zakresie gdyż postępowanie to nie toczy się - poza wyjątkiem wskazanym w art. 16 ust. 1 w związku z art. 14 ust. 2 u.d.i.p. oraz wynikającym z regulacji art. 15 ust. 2 u.d.i.p. - w trybie unormowanym w k.p.a.

**W jakiej formie może złożyć
wniosek?**

„Wniosek o udostępnienie informacji publicznej nie jest składany według reguł przewidzianych postanowieniami art. 63 kpa, ponieważ unormowania tego aktu normatywnego w sprawach dotyczących udostępniania informacji publicznej mają ograniczone zastosowanie. Dopuszczalną formą złożenia wniosku o udostępnienie informacji publicznej jest wykorzystanie zwykłej drogi elektronicznej a nie opieranie się na rozwiązaniach przewidzianych w ramach postępowania administracyjnego. Złożenie powyższego wniosku poprzez wykorzystanie platformy ePUAP względnie podpisu elektronicznego zobowiązywało będzie organ administracji do rozpatrzenia złożonego wniosku, jednakże organ ten będzie zobowiązany to samo uczynić, gdy wnioskodawca nie skorzysta z tych form złożenia wniosku, lecz z innych, mniej sformalizowanych”.

2012.02.24, wyrok WSA w Gliwicach, IV SAB/GI 75/11, LEX nr 1121761

WNIOSEK MEILEM

"W ocenie NSA **za wniosek pisemny uznawać należy również przesłanie zapytania pocztą elektroniczną nawet gdy nie zostanie użyty podpis elektroniczny.**

Pogląd ten wydaje się uzasadniony brakiem konieczności pełnego zidentyfikowania wnioskodawcy, a to z uwagi na to, że żądając informacji nie musi się on wykazać jakimkolwiek interesem prawnym lub faktycznym, aby otrzymać informację. Wniosek o udzielenie informacji publicznej może przybrać każdą formę, o ile wynika z niego co jest przedmiotem wniosku.

Wniosek taki wszczyna postępowanie w sprawie, ale na tym etapie nie mają jeszcze zastosowania przepisy Kpa"

NSA wyrok z dnia 16-03-2009 sygn. akt I OSK 1277/08,

s. NSA Małgorzata Pocztaek spr.

Anonimowość wnioskodawcy

Nie sposób zgodzić się z poglądem w kwestii żądania od wnoszącego o udostępnienie informacji publicznej podania we wniosku danych osobowych w postaci imienia i nazwiska, adresu z kodem pocztowym, miejscowości i nr domu, a nadto podpisania wniosków, stosownie do art. 63 § 2 i § 3 kpa. Przepisy uodip nie nakazują zachowania szczególnej formy wniosku. Brak jest w niej również nakazu, aby wnioskodawca musiał podawać swoje dane osobowe, albowiem może informację uzyskać ustnie lub też wnioskować o przesłanie jej na poste restante czy na adres skrytki pocztowej. Może też uczynić to drogą elektroniczną, podając adres swojej poczty e-mailowej. Oznacza to, że podmiotom obowiązany do udostępnienia informacji publicznej powołana ustawa nie nadała uprawnień do żądania tych danych.

wyrok WSA z dnia 23.09.09, sygn. II SAB/Wa 57/09

„To, że prawo do informacji publicznej przysługuje każdemu nie oznacza, że wnioskodawca może być anonimowy. Pod pojęciem każdego należy rozumieć osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę nieposiadającą osobowości prawnej. Wskazanie przez wnioskodawcę danych pozwalających na jego identyfikację jest minimalnym wymaganiem. Organ zobowiązany do udzielenia informacji publicznej ma zatem pełne prawo domagać się danych, które pozwolą na należyte określenie podmiotu, wobec którego mają być podjęte czynności związane z realizacją wniosku. Uprawnienia organu w podanym zakresie nie niweczy fakt, że udzielenie informacji publicznej nie jest uzależnione od wykazania przez wnioskodawcę interesu prawnego lub faktycznego. Pojęcie interesu jest kategorią prawa materialnego, podczas gdy oznaczenie wnioskodawcy pozostaje w sferze prawa procesowego”.

2012.04.12, wyrok WSA w Olsztynie, II SAB/OI 33/12, LEX nr 1145979

„To, że prawo do informacji publicznej przysługuje każdemu nie oznacza, że wnioskodawca może być anonimowy, czy też można tylko domyślać się jego statusu. **Wskazanie przez wnioskodawcę danych pozwalających na jego identyfikację jest minimalnym wymaganiem.** Organ zobowiązany do udzielenia informacji publicznej ma zatem pełne prawo domagać się danych, które pozwolą na należyte określenie podmiotu, wobec którego mają być podjęte czynności związane z realizacją wniosku. Uprawnienia organu u podanym zakresie nie niweczy fakt, że udzielenie informacji publicznej nie jest uzależnione od wykazania przez wnioskodawcę interesu faktycznego lub prawnego”.

Wyrok NSA z dnia 27.06.2008 r. sygn. I OSK I OSK 1367/07

- „Wbrew temu, co zdaje się uważać skarżący, to, że prawo do informacji publicznej przysługuje "każdemu" (art. 2 ustawy) nie oznacza, że osoba wnioskodawcy może być "anonimowa". Założyć należy, że **wskazanie przez osobę wnioskującą danych pozwalających na jej identyfikację, czy też przedłożenie dokumentów pozwalających na ustalenie jej podmiotowości, statusu prawnego, zasad reprezentacji (jeśli chodzi o inny podmiot niż osoba fizyczna), jest minimalnym wymaganiem**. Podmiot zobowiązany ma pełne prawo domagać się takich danych, które pozwolą na należyte określenie podmiotu, wobec którego mają być podjęte czynności związane z realizacją wniosku”.

„prawo , którego realizacji domaga się wnioskodawca musi zostać we wniosku skonkretyzowane. Należy podzielić pogląd wyrażony przez WSA w Krakowie (sygn. akt II SAB/Kr 58/07) , że " każdy wniosek, niezależnie od tego, jaki rodzaj postępowania ma wszczynać, musi zawierać co najmniej takie dane i być na tyle precyzyjny, aby możliwe było jego załatwienie zgodnie z prawem".

Za trafne uznać należy również stanowisko dotyczące niezbędnych elementów formalnych, które powinien zawierać wniosek o udostępnienie informacji publicznej. Za elementy takie uznane zostały: WSKAZANIE ZAKRESU ŻĄDANEJ INFORMACJI PUBLICZNEJ oraz OKREŚLENIE MIEJSCA I SPOSOBU UDOSTĘPNIENIA”

uchwała 7 sędziów NSA z 9 grudnia 2013 r. (I OPS 7/13)

- ❑ **Art. 13. 1 UODIP** . Udostępnianie informacji publicznej na wniosek następuje bez zbędnej zwłoki, nie **później jednak niż w terminie 14 dni** od dnia złożenia wniosku, z zastrzeżeniem ust. 2 i art. 15 ust. 2.
2. Jeżeli informacja publiczna nie może być udostępniona w terminie określonym w ust. 1, podmiot obowiązany do jej udostępnienia **powiadamia** w tym terminie o powodach opóźnienia oraz o terminie, w jakim udostępni informację, nie dłuższym jednak niż 2 miesiące od dnia złożenia wniosku.
- ❑ **Art. 16 2.** Do decyzji, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, z tym że:
 - 1) odwołanie od decyzji rozpoznaje się w terminie 14 dni,
- ❑ **Art. 35 § 3 KPA** . Załatwienie sprawy wymagającej postępowania wyjaśniającego powinno nastąpić **nie później niż w ciągu miesiąca**, a sprawy szczególnie skomplikowanej - nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania, zaś w postępowaniu odwoławczym - w ciągu miesiąca od dnia otrzymania odwołania.

- ❑ **Art. 21.UODIP** Do skarg rozpatrywanych w postępowaniach o udostępnienie informacji publicznej stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270, z późn. zm.), z tym że:
 - 1) **przekazanie akt i odpowiedzi na skargę następuje w terminie 15 dni od dnia otrzymania skargi,**
 - 2) skargę rozpatruje się w terminie 30 dni od dnia otrzymania akt wraz z odpowiedziami na skargę.
- ❑ **Art. 53.§ PPSA** 1.Skargę wnosi się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie.
- ❑ § 2.W przypadkach, o których mowa w art. 52 § 3 i 4, skargę wnosi się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia wezwania o usunięcie naruszenia prawa.
- ❑ **Art. 54.§ 1PPSA** .Skargę do sądu administracyjnego wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi.
- ❑ **§ 2.Organ, o którym mowa w § 1, przekazuje skargę sądowi wraz z aktami sprawy i odpowiedziami na skargę w terminie trzydziestu dni** od dnia jej wniesienia

„W art. 10 ust. 2 chodzi o natychmiastowe udostępnienie informacji publicznej, i jest to możliwe jedynie w sytuacji, gdy podmiot dysponuje nią w wymaganej przez wnioskodawcę formie już w momencie złożenia wniosku. W pozostałych wypadkach ma zastosowanie art. 13”

Wyrok z dnia 19 grudnia 2005 r., IV SAB/Wr 47/05, niepubl.

**Obowiązek udzielania
informacji będącej
w posiadaniu podmiotu (4/3)**

Art. 4. UODIP

3. Obowiązane do udostępniania informacji publicznej są podmioty będące w posiadaniu tych informacji

ORGAN – ORGAN

„W sprawie o udostępnienie informacji publicznej wniesienie przez organ administracji publicznej skargi do sądu administracyjnego jest niedopuszczalne, gdyż nie ma on legitymacji procesowej do wniesienia skargi. Przepis art. 2 ust. 1 u.d.i.p. nie przewiduje uprawnienia organu administracji publicznej do występowania do innego podmiotu, zobowiązanego na podstawie art. 4 ustawy do udostępnienia informacji publicznej, o udzielenie informacji”.

2010.02.18, postanow. NSA W-wa, II SAB/Wa 197/09, OSP 2011/9/94

Omówmy cztery elementy:

- ❑ Kto jest zobowiązany do udostępniania informacji publicznej ?
- ❑ Czy istnieje obowiązek przekazywania wniosku wedle właściwości ?
- ❑ Jak się zachować gdy informacji nie mamy ?
- ❑ Jak się zachować gdy uważamy, że żądanie nie dotyczy informacji publicznej ?

Kto jest zobowiązany do udostępniania informacji publicznej

- ❑ **Art. 4. 1.** Obowiązane do udostępniania informacji publicznej są władze publiczne **ORAZ INNE PODMIOTY WYKONUJĄCE ZADANIA PUBLICZNE**, w szczególności:
 - ❑ 1) organy władzy publicznej,
 - ❑ 2) **organy samorządów gospodarczych i zawodowych**,
 - ❑ 3) podmioty reprezentujące zgodnie z odrębnymi przepisami Skarb Państwa,
 - ❑ 4) podmioty reprezentujące państwowe osoby prawne albo osoby prawne samorządu terytorialnego oraz podmioty reprezentujące inne państwowe jednostki organizacyjne albo jednostki organizacyjne samorządu terytorialnego,
 - ❑ 5) podmioty reprezentujące inne osoby lub jednostki organizacyjne, które wykonują zadania publiczne lub dysponują majątkiem publicznym, oraz osoby prawne, w których Skarb Państwa, jednostki samorządu terytorialnego lub samorządu gospodarczego albo zawodowego mają pozycję dominującą w rozumieniu przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów.
- ❑ 2. Obowiązane do udostępnienia informacji publicznej są organizacje związkowe i pracodawców reprezentatywne, w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz. U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm.), oraz **partie polityczne**.

POSIADANIE NIE ZAWSZE OZNACZA WŁAŚCIWOŚĆ MIEJSCOWO RZECZOWĄ

„Obowiązek informacyjny organu publicznego nie musi być adekwatny do ustalonego zakresu jego działania, ale jest tylko i wyłącznie konsekwencją faktu dysponowania przez organ daną informacją”.

„Dysponent informacji publicznej jest zobowiązany do jej udostępnienia tylko wtedy, gdy informacja fizycznie istnieje, nie została wcześniej udostępniona wnioskodawcy i - co najistotniejsze - nie funkcjonuje w obiegu publicznym, a zainteresowany nie ma innego trybu dostępu do niej”.

2012.10.10, wyrok NSA W-wa, I OSK 1499/12, LEX nr 1233160

„Obowiązek udostępniania informacji publicznej przez władze publiczne, i inne podmioty wykonujące zadania publiczne, nie dotyczy informacji ogólnodostępnej bądź będącej już w posiadaniu wnioskującego o jej udostępnienie”.

2003.11.20 wyrok NSA (II SAB 372/03)

Czy istnieje obowiązek przekazywania wniosku wedle właściwości

□ **Art. 65. KPA**

- § 1. Jeżeli organ administracji publicznej, do którego podanie wniesiono, jest niewłaściwy w sprawie, niezwłocznie przekazuje je do organu właściwego, zawiadamiając jednocześnie o tym wnoszącego podanie. Zawiadomienie o przekazaniu powinno zawierać uzasadnienie.
- § 2. Podanie wniesione do organu niewłaściwego przed upływem przepisanego terminu uważa się za wniesione z zachowaniem terminu.

Jak się zachować gdy:

□ informacji nie mamy.

□ żądanie nie dotyczy informacji publicznej.

~~DECYZJA~~

~~DECYZJA~~

□ PISMO
INFORMACYJNE

□ PISMO
INFORMACYJNE

**Brak obowiązku udostępniania
na wniosek informacji
zamieszczonych w BIP lub CR
(10/1)**

Art. 10 ust. 1. UODIP

Informacja publiczna, która nie została udostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej lub centralnym repozytorium, jest udostępniana na wniosek.

„Tylko informacja publiczna
nieudostępniiona
w BIP udostępniana jest na wniosek.
Organ administracji w przypadku
informacji udostępnionej w BIP **nie ma
obowiązku dokonywania wydruków
z Biuletynu i przesyłania ich
żądającemu**”.

wyrok NSA z dnia 25.09.08., sygn. I OSK 416/08.

SKARGA NA PROWADZENIE BIP

„Działania IPN polegające na utworzeniu i prowadzeniu BIP nie stanowią czynności, o której mowa w art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a., a zatem skarga do sądu administracyjnego jest w przedmiotowej sprawie niedopuszczalna”.

2008.11.20, wyrok NSA W-wa, I OSK 611/08, LEX nr 532346

SKARGA NA PROWADZENIE BIP

„BIP stanowi w swoim założeniu, platformę zapoznawania się z informacją dotyczącą spraw publicznych przez nieograniczony krąg adresatów i stąd też obowiązek umieszczenia informacji w Biuletynie nie rodzi po stronie jego potencjalnych odbiorców uprawnienia do żądania dokonania publikacji, lub jej usunięcia. Wszak sama czynność utworzenia biuletynu, czy też czynność zamieszczenia w nim określonej informacji publicznej, nie dotyczy ani uprawnień strony, ani też jej obowiązków. W konsekwencji wszelkie akty i czynności podejmowane przez organy administracji w związku z prowadzeniem BIP, jak i bezczynność w tym zakresie, nie mogą podlegać kontroli sądu administracyjnego. Tym bardziej, że w uodip nie istnieje żaden przepis prawa, który wskazywałby na uprawnienia strony do żądania zamieszczenia, bądź też usunięcia określonych informacji publicznej w BIP”.

Wyrok NSA z 07.10.2009 r., sygn. I OSK 169/09

FORMA I SPOSÓB UDOSTĘPNIENIA

(art. 14 ust.2)

Art.14 ust. 1 UODIP

Udostępnianie informacji publicznej na wniosek następuje w sposób i w formie zgodnych z wnioskiem, chyba że środki techniczne, którymi dysponuje podmiot obowiązany do udostępnienia, nie umożliwiają udostępnienia informacji w sposób i w formie określonych we wniosku.

- **FORMA**

- Oznacza:

**Wszelkiego
rodzaju czynności
zmierające do
zmiany nośnika
danych:**

xero, skan, foto, itd.

- **SPOSÓB**

- Oznacza:

**W jaki sposób
wnioskujący
wejdzie w
posiadanie żądanej
informacji :**

*na miejscu, przesyłka
pocztowa, meilowa, odbiór
na poste restante, POBOX*

Art.14 ust. 2 UODIP

Jeżeli informacja publiczna nie może być udostępniona w sposób lub w formie określonych we wniosku, podmiot obowiązany do udostępnienia powiadamia pisemnie wnioskodawcę o przyczynach braku możliwości udostępnienia informacji zgodnie z wnioskiem i wskazuje, w jaki sposób lub w jakiej formie informacja może być udostępniona niezwłocznie. W takim przypadku, jeżeli w terminie 14 dni od powiadomienia wnioskodawca nie złoży wniosku o udostępnienie informacji w sposób lub w formie wskazanych w powiadomieniu, postępowanie o udostępnienie informacji umarza się

Bezpłatność a bezkosztowość dostępu do informacji

(7/2 i 15)

Art.7 ust. 2. UODIP

**Dostęp do informacji publicznej
jest bezpłatny, z zastrzeżeniem
art. 15.**

INFORMACJA PRZEKSZTAŁCONA

Art. 15. ust. 1.

Jeżeli w wyniku udostępnienia informacji publicznej na wniosek, o którym mowa w art. 10 ust. 1, podmiot obowiązany do udostępnienia ma ponieść **dodatkowe koszty** związane ze wskazanym we wniosku **sposobem udostępnienia lub koniecznością przekształcenia** informacji w formę wskazaną we wniosku, podmiot ten **MOŻE POBRAĆ** od wnioskodawcy opłatę w wysokości odpowiadającej tym kosztom. (*koszta udostępnienia informacji*)

**Bezprawnym jest uzależnienie
przyjęcia wniosku od uiszczenia
opłaty**

**BEZPŁATNOŚĆ DOSTĘPU NIE
OZNACZA BEZKOSZTOWEGO
UDOSTĘPNIANIA**

Koszty – ujęcie procesowe

Art.15 ust. 2. UODIP

Podmiot, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, powiadomi wnioskodawcę o wysokości opłaty. Udostępnienie informacji zgodnie z wnioskiem następuje po upływie 14 dni od dnia powiadomienia wnioskodawcy, chyba że wnioskodawca dokona w tym terminie zmiany wniosku w zakresie sposobu lub formy udostępnienia informacji albo wycofa wniosek.

„Organ nie może uzależnić udzielenia informacji publicznej od uprzedniego zapłacenia kwoty wynikającej z powiadomienia ale powiadomienie może być przedmiotem roszczenia wobec wnioskodawcy ze strony organu”.

2012.09.12, wyrok WSA w Poznaniu, IV SA/Po 475/12, LEX nr 1222451

„(...) Mając na uwadze okoliczność, iż u.d.i.p. jako zasadę przyjmuje nieodpłatny dostęp do informacji, uznać należy, że powiadomienie o wysokości opłat związanych z udostępnieniem takiej informacji przed jej udostępnieniem, ma zasadnicze znaczenie w realizacji tego prawa. Powiadomienie o wysokości kosztów ma na celu umożliwienie wnioskodawcy podjęcie decyzji o pokryciu kosztów udostępnianych informacji, gdyż ze względu na wysokość opłaty może on odstąpić od wskazanego we wniosku sposobu lub formy udostępnienia informacji, poprzestając na sposobie, z którym nie wiążą się żadne opłaty (...).”

2012.02.16, wyrok WSA w Poznaniu, IV SA/Po 1211/11, LEX nr 1219701

„organ nie może uzależniać udostępnienia informacji publicznej od uiszczenia opłaty, skoro powstanie obowiązku uiszczenia opłaty w wysokości odpowiadającej kosztom związanym ze wskazanym we wniosku sposobem udostępnienia informacji i wezwanie strony do uiszczenia tej opłaty, powoduje jedynie przesunięcie terminu udostępnienia tej informacji w zakresie określonym w przepisie art. 15 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej”

wyrok NSA z 5.03.2013 r. sygn. I OSK 2781/12

Postanowienie NSA z dnia 25.10.2012 r. I OSK 2359/12

1

Stosownie do art. 15 ust. 2 uodip, ustalenie wysokości opłaty za udostępnienie informacji publicznej w postaci kserokopii dokumentu następuje w formie aktu, stwierdzającego obowiązek poniesienia opłaty. Ustalenie wysokości opłaty za dostęp do informacji publicznej nie następuje więc w drodze postanowienia, od którego przysługuje zażalenie, lecz w drodze aktu, stwierdzającego obowiązek poniesienia opłaty oraz ustalającego jej wysokość, który kreuje zobowiązanie o charakterze finansowym.

2

Akt ten może być określony przykładowo jako: "zarządzenie", "zawiadomienie", "wezwanie", czy "informacja", jak również może nie zawierać określenia formy i stanowić pismo skierowane do wnioskodawcy. Samo zawarcie w treści pisma informacji o wysokości opłaty za udostępnienie informacji publicznej wypełnia dyspozycję normy z art. 15 ust. 2 uodip.

Przyjęta nazwa pisma nie ma jednak znaczenia, gdyż nie jest to decyzja czy postanowienie, lecz akt z zakresu administracji publicznej, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a.

3

Nie ulega wątpliwości, iż akt ten ma charakter publicznoprawny, gdyż wpływa w sposób prawnie wiążący na sytuację określonego podmiotu prawa. (...) Nie ulega też wątpliwości, że akt dotyczy uprawnienia lub obowiązku wynikającego z przepisu prawa. (...). Wobec tego stwierdzenie rzeczzonego obowiązku przesądza o tym, że jest to akt z zakresu administracji publicznej, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a. Od takich aktów nie przysługuje zatem zażalenie, lecz wezwanie do usunięcia naruszenia prawa.

„Ustalenie wysokości opłaty za udostępnienie informacji publicznej następuje w formie aktu, stwierdzającego obowiązek poniesienia opłaty oraz ustalającego jej wysokość, przy czym może to być np. zarządzenie, zawiadomienie, wezwanie, informacja, itp., co wypełnia dyspozycję normy z art. 15 ust. 2 u.d.i.p. Przyjęta nazwa nie ma znaczenia. Nie jest to jednak decyzja czy postanowienie, lecz akt z zakresu administracji publicznej, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a.”

2012.02.16, wyrok WSA w Poznaniu, IV SA/Po 1211/11, LEX nr 1219701

**Prawo do kopii informacji albo
wydruku, lub
przesłania/przeniesienia na nośnik -
czy prawo żądania uwierzytelnienia
kopii?
(12/2)**

Art.12 ust. 2. UODIP

Podmiot udostępniający informację publiczną jest obowiązany zapewnić możliwość:

- 1) **kopiowania** informacji publicznej albo jej wydruk lub
- 2) przestania informacji publicznej albo przeniesienia jej na odpowiedni, powszechnie stosowany nośnik informacji.

„Poświadczenie zgodności z oryginałem

kopii dokumentu służy nadaniu tej kopii mocy dokumentu urzędowego. Tymczasem z art. 6 ust. 1 pkt 4 lit. a u.d.i.p. wynika, że przedmiotem udostępnienia jest **TREŚĆ DOKUMENTÓW URZĘDOWYCH, NIE ZAŚ DOKUMENTY URZĘDOWE**. Jeśli celem tejże ustawy nie jest wydawanie dokumentów urzędowych, ale umożliwienie udostępnienia informacji, to należy uznać, że wydanie wnioskodawcy kserokopii dokumentów wyczerpuje obowiązek organu w zakresie udostępnienia informacji publicznej”.

2012.06.21, wyrok NSA W-wa, I OSK 752/12

„Poświadczenie zgodności z oryginałem kopii dokumentu służy nadaniu tej kopii mocy dokumentu urzędowego. Tymczasem z art. 6 ust. 1 pkt 4 lit. a udip wynika, że przedmiotem udostępnienia jest treść dokumentów urzędowych, nie zaś dokumenty urzędowe. Jeśli celem tejże ustawy nie jest wydawanie dokumentów urzędowych, ale umożliwienie udostępnienia informacji, to należy uznać, że wydanie wnioskodawcy kserokopii dokumentów wyczerpuje obowiązek organu w zakresie udostępnienia informacji publicznej”

wyrok NSA z dnia 21 czerwca 2012 r., sygn. I OSK 752/12).

3. NA CZYM POLEGA ZJAWISKO PRZETWORZENIA INFORMACJI PUBLICZNEJ

INFORMACJA PROSTA

Art. 3/1 pkt 1 UODIP

INFORMACJA PRZETWORZONA

Art. 3/1 pkt 1 UODIP

Art.3 ust. 1 pkt. 1 UODIP

Prawo do informacji publicznej obejmuje uprawnienia do:

- 1) uzyskania informacji publicznej, w tym uzyskania informacji przetworzonej w takim zakresie, w jakim jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego,**

- ❑ To jest informacja publiczna,
- ❑ Przygotowana specjalnie dla wnioskodawcy
- ❑ Której urząd nie posiada,
- ❑ Ale może ją wytworzyć,
- ❑ W oparciu o posiadane zasoby,
- ❑ Stosownie do szczegółowych kryteriów wskazanych we wniosku

"informacją przetworzoną jest informacja publiczna opracowana przez podmiot zobowiązany przy użyciu dodatkowych sił i środków, na podstawie posiadanych przez niego danych, w związku z żądaniem wnioskodawcy i na podstawie kryteriów przez niego wskazanych, czyli innymi słowy informacja, która zostanie przygotowana "specjalnie" dla wnioskodawcy wedle wskazanych przez niego kryteriów. Informacja przetworzona to taka informacja, której wytworzenie wymaga intelektualnego zaangażowania podmiotu zobowiązanego,,

Wyrok NSA z dnia 5.04.2013 r., sygn. IOSK 89/13

W przypadku informacji publicznej przetworzonej, jej udostępnienie poprzedzone jest procesem tworzenia nowej informacji, nieistniejącej w chwili skierowania wniosku w takim kształcie i w takiej postaci, jakiej oczekuje wnioskodawca. Wspomniany proces powstawania tej informacji skupia podmiot zobowiązany do udzielenia informacji publicznej na jej wytworzeniu dla wnioskodawcy, odrywając go od przypisanych mu kompetencji i zadań, toteż ustawodawca zdecydował, że proces wytworzenia nowej informacji w oparciu o posiadane dokumenty obwarowany będzie koniecznością wykazania, że jej udostępnienie jest szczególnie istotne dla interesu publicznego.

Wyrok NSA z dnia 09.10.2012 r., sygn. I OSK 1737/12

„W pewnych przypadkach suma informacji prostych posiadanych przez adresata wniosku może przekształcić się w informację przetworzoną, jeżeli uwzględnienie wniosku wymaga ich zgromadzenia poprzez przegląd materiałów źródłowych w których są zawarte, a ilość informacji prostych konieczna dla sporządzenia wykazu wskazanego we wniosku jest znaczna i angażuje po stronie wnioskodawcy środki i zasoby konieczne dla jego prawidłowego funkcjonowania”.

2011.10.06, wyrok NSA W-wa, I OSK 1199/11, LEX nr 1149133

BARDZO WAŻNE

ANALIZA ZBIORÓW TO JEST PRZETWORZENIE

„Jeżeli (...) utworzenie zbioru informacji prostych wymaga takiego nakładu środków i zaangażowania pracowników, które negatywnie wpływa na tok realizacji ustawowych zadań nałożonych na zobowiązanego do udostępnienia informacji publicznej, a w szczególności gdy wymaga to analizowania całego zasobu posiadanych dokumentów w celu wybrania tylko tych, których oczekuje wnioskodawca, to jest to informacja przetworzona”.

wyrok NSA z dnia 9 sierpnia 2011, I OSK 977/11

PRACA NAUKOWA A PRZETWORZENIE

„Fakt przygotowywania przez skarżącego rozprawy doktorskiej nie wskazuje, aby udzielenie żądanej informacji publicznej przetworzonej było szczególnie istotne dla interesu publicznego. W pierwszej kolejności żądana informacja dotyczy przede wszystkim interesu skarżącego, który zbiera dane do pracy doktorskiej. Jednocześnie skarżący nie wykazał, że wyniki pracy naukowej mogą spowodować usprawnienie funkcjonowania organów administracji w zakresie ugody administracyjnej. **Praca naukowa leży w sferze interesu prywatnego**, gdyż ewentualne jej sfinalizowanie w postaci pracy doktorskiej nie oznacza, że praca ta zostanie szerzej opublikowana i co więcej wykorzystana przez właściwe organy”.

Wyrok NSA z 02.06.2011, I OSK 279/11.

Zob. jednak wyrok WSA z dnia 19 września 2013 r., sygn. II SA/Wa 983/13).

„Informacją prostą, a nie przetworzoną jest informacja, którą podmiot zobowiązany może udostępnić w takiej formie w jakiej ją posiada, przy czym jej wyodrębnienie ze zbiorów informacji (rejestrów, zbiorów dokumentów, akt postępowań), nie jest związane z koniecznością poniesienia pewnych kosztów osobowych lub finansowych trudnych do pogodzenia z bieżącymi działaniami zobowiązanego do udzielenia informacji podmiotu. Informacja prosta nie zmienia się w informację przetworzoną poprzez proces przekształcenia. Wymagane jest za to jej przetworzenie. Przetworzenia informacji nie stanowi sięganie do materiałów archiwalnych.

Wyszukanie prostej informacji w elektronicznych bazach danych w zakresie występowania tam konkretnych podmiotów oraz ustalenie wartości zamówień na podstawie posiadanych dokumentów, nie stanowi informacji przetworzonej”.

2012.10.25, wyrok WSA w Krakowie, II SAB/Kr 140/12, LEX nr 1234526

Komu przetwarzać?

„Działanie wnioskodawcy nie tylko w interesie indywidualnym, lecz w interesie "ponadindywidualnym" nie jest samoistnie wystarczające dla przyjęcia "szczególnej istotności dla interesu publicznego" takiego działania (...).

zasadniczo prawo do uzyskania informacji publicznej przetworzonej ma jedynie taki wnioskodawca, który jest w stanie wykazać w chwili składania wniosku swoje indywidualne, realne i konkretne możliwości wykorzystania dla dobra ogółu informacji publicznej, której przygotowania się domaga, tj. uczynienia z niej użytku dla dobra ogółu w taki sposób, który nie jest dostępny dla każdego posiadacza informacji publicznej. **Uprawnienie to nie służy zatem wszystkim podmiotom potencjalnie zainteresowanym w uzyskaniu informacji publicznej po to, by ją móc następnie udostępnić ogółowi, (...).**

wnioskodawca żądający informacji publicznej przetworzonej, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. dla jej uzyskania powinien wykazać nie tylko, że jest ona ważna dla dużego kręgu potencjalnych odbiorców ale również, że jej uzyskanie stwarza realną możliwość wykorzystania uzyskanych danych dla poprawy funkcjonowania organów administracji i lepszej ochrony interesu publicznego”.

Wyrok NSA z dnia 10.01.2014 r., sygn. I OSK 2111/13

„Charakter lub pozycja podmiotu żądającego udzielenia informacji publicznej, a zwłaszcza realna możliwość wykorzystania uzyskanej informacji mają wpływ na ocenę istnienia szczególnego interesu publicznego uzasadniającego uwzględnienie wniosku. Przykładem takiego podmiotu może być poseł zasiadający w komisji ustawodawczej Sejmu, radny lub też minister nadzorujący działalność podległego mu resortu. (...). Podmioty nie pełniące tego rodzaju funkcji również mogą być w stanie wykazać swoje indywidualne, realne i konkretne możliwości wykorzystania dla dobra ogółu informacji publicznej, której przygotowania się domagają, w sytuacji gdy np. występują w określonych procesowych rolach uczestników postępowań dotyczących tworzenia lub kontrolowania aktów normatywnych”.

Wyrok NSA z dnia 10.01.2014 r., sygn. 2111/13

- ❑ „Sam fakt występowania w charakterze radnego w żaden sposób nie powinien wpływać na zakres stosowania art. 3 ust. 1 pkt 1. Ratio legis uodip jest równy dostęp do informacji publicznej. Żaden z przepisów powszechnie obowiązującego prawa nie traktuje prawa dostępu do informacji publicznej jako instytucji "wchodzącej w zakres" sprawowania mandatu radnego”.

wyrok WSA z dnia 08.10.2008 r., sygn. IV SA/Wr 352/08

„Przepisy u.d.i.p. (art. 2) otwierają jednakowo szeroki dostęp do informacji dla wszystkich zainteresowanych, bez wyodrębnienia szczególnych uprawnień dla radnych. W związku z tym, o ile żądana informacja ma charakter informacji przetworzonej (art. 3 ust. 1 ustawy), niezbędne jest występowanie szczególnie istotnego interesu publicznego”

2008.05.27, decyzja SKO we Wrocławiu, SKO 4541/6/08, OwSS 2008/3/64/64

Przebieg postępowania przy przetworzeniu

BARDZO WAŻNE

Wyrok NSA z dnia 4 lipca 2014 r., I OSK 2855/13

por. wyrok NSA z 11 września 2012 r., I OSK 1015/12

- „funkcjonalna wykładnia normy art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. bezspornie nie pozwala na obciążenie strony wnioskującej o informację obowiązkiem wykazania już na poziomie złożonego wniosku, że żądanie w nim zawarte dotyczy informacji szczególnie istotnej dla interesu publicznego. Obciążony takim obowiązkiem jest przede wszystkim podmiot dysponujący informacją i to on musi dokonać takiej kwalifikacji z chwilą otrzymania wniosku, ewentualnie po wezwaniu wnioskodawcy do uzupełnienia argumentacji w nim przedstawionej. Do organu należy nadto szczegółowe uzasadnienie braku istnienia tej przesłanki w decyzji o odmowie udostępnienia informacji publicznej”

„Nawet w wypadku gdy wnioskodawca nie odpowie na wezwanie do wykazania szczególnie istotnego interesu publicznego przemawiającego za udostępnieniem informacji publicznej przetworzonej, podmiot zobowiązany do jej udzielenia musi zawsze w uzasadnieniu decyzji o odmowie odnieść się do kwestii, czy przesłanka, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. istnieje czy też nie”.

2011.06.08, wyrok NSA W-wa, I OSK 402/11, LEX nr 1082749

4. CO STANOWI INFORMACJĘ PUBLICZNĄ – WYBRANE ZAGADNIENIA

Analizy eksperckie jako informacja publiczna

„**Nie wszystkie opinie czy ekspertyzy**, sporządzone przez organ administracji publicznej bądź na zlecenie organów administracji publicznej, **stanowią informację publiczną**. O zakwalifikowaniu opinii prawnej do dokumentów podlegających udostępnieniu w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej **DECYDUJE CEL**, w jakim została opracowana. (...). Informację publiczną stanowią te ekspertyzy, które w szczególności dotyczą konkretnego projektu aktu prawnego, co do którego trwa proces legislacyjny. Akty te dotyczą faktów, bo do takich należy projekt aktu prawnego przedłożony właściwemu organowi w procedurze legislacyjnej ”

Wyrok NSA z dnia 07.03.2012 r., sygn. I OSK 2265/11

Nie każda opinia prawna sporządzona przez organ administracji publicznej posiada walor informacji publicznej. O zakwalifikowaniu opinii prawnej do dokumentów podlegających udostępnieniu w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej decyduje cel w jakim została opracowana. **Opinia prawna sporządzona ma użytek organu administracji publicznej w przedmiocie zasadności wszczęcia w przyszłości postępowania w konkretnej sprawie cywilnej nie stanowi informacji publicznej** w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej.

wyrok NSA 16.06.2009 / OSK 89-09

Zgodnie z art. 4 pkt 2 prawa autorskiego, nie stanowią przedmiotu prawa autorskiego urzędowe dokumenty, materiały, znaki i symbole. **Ekspertyzy sporządzone na zlecenie MSWiA są materiałami urzędowymi** w rozumieniu art. 4 pkt 2 ww. ustawy. Pełnią funkcję służebną w procesie podejmowania decyzji przez organ władzy wykonawczej i nie stanowią przedmiotu prawa autorskiego. Utrwalonym w orzecznictwie SN i NSA jest pogląd, że **materiałem urzędowym jest "to, co pochodzi od urzędu lub innej instytucji państwowej bądź dotyczy sprawy urzędowej, bądź powstało w rezultacie zastosowania procedury urzędowej"**, (wyrok SN z 26.9.2001 r., IV CKN 458/00, wyrok NSA z 19.2.1997 r., I SA/Kr 1062/96).

Wyrok NSA z dnia 07.03.2012 r. sygn. I OSK 2265/11

NSA nie podziela poglądu Sądu I instancji, że wszystkie dokumenty i informacje znajdujące się w posiadaniu Kancelarii Prezydenta RP, w tym również wszystkie opinie prawne i ekspertyzy, stanowią informację publiczną.

wyrok NSA z dnia 27.01.2012 sygn. I OSK 2130-11

„Kryterium decydującym o udostępnieniu poszczególnych dokumentów w trybie u.d.i.p. jest nie ich autorstwo, tylko przesądzenie, że służą one realizowaniu zadań publicznych, i zostały wytworzone na zlecenie organów administracji publicznej, jeżeli jednocześnie ich treść nie narusza prywatności osoby fizycznej bądź tajemnicy przedsiębiorcy. **Nie chodzi bowiem o rozporządzenie prawami autorskimi, lecz o dostęp do treści dokumentu stworzonego właśnie na zlecenie organu administracji publicznej w celu realizacji zadań publicznych”.**

Wyrok NSA z dnia 07.03.2012 r., sygn. I OSK 2265/11

(.zob. również wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z: 15.7.2011 r., I OSK 667/11; 7.12.2010 r., I OSK 1774/10; 18.9.2008 r., I OSK 315/08; 9.2.2007 r., I OSK 517/06)

OPINIE O CHARAKTERZE PROCESOWYM

jeżeli podmiot publiczny znajduje się z podmiotem zewnętrznym w procesie, przez co należy rozumieć spór sądowy, postępowanie arbitrażowe czy polubowne, jak i etapy poprzedzające te procesy, bez względu na etap tych procesów, wszelkie sporządzane na potrzeby tych procesów opinie, bez względu czy są zlecane zewnętrznie czy wykonywane wewnętrznie (opinie własnych prawników), do czasu prawomocnego i ostatecznego zakończenia procesów **nie są informacjami publicznymi**. Dotyczy to sytuacji, gdy stronami procesu są wyłącznie podmioty publiczne, ale również gdy wśród stron procesu są podmioty niezaliczone do sektora finansów publicznych.

OPINIE O CHARAKTERZE POZNAWCZYM

organ administracji publicznej przed wydaniem aktu normatywnego o charakterze powszechnie obowiązującym, bez względu na jego obszar oddziaływania, zasięgając opinii prawnej odnoszącej się wszelkich elementów związanych z wydaniem tego aktu, musi mieć świadomość, że **opinie takie będą informacjami publicznymi** na każdym etapie, i każdy zainteresowany ma prawo wglądu w ich treść. Akty normatywne o charakterze powszechnie obowiązującym odnoszą się *erga omnes*, i kształtują zakres praw i obowiązków wszystkich podmiotów usytuowanych zewnętrznie wobec tego podmiotu.

OPINIE W SPRAWIE O CHARAKTERZE INDYWIDUALNYM

jeżeli organ administracji publicznej korzystając z formuły władztwa publicznego, wydaje akt administracyjny wobec podmiotu zewnętrznego, tym samym kształtuje w sposób władczy jego sytuację prawno-faktyczną.

Opinie sporządzane na potrzeby tego postępowania **są**
informacjami publicznymi.

Ich ewentualna jawność może być rozstrzygana również w oparciu o jawność danego postępowania wobec jego uczestników, w oparciu o przepisy szczególne regulujące dane postępowanie.

Dane o kandydatach przy naborze do urzędu

Ustawa o służbie cywilnej

□ Art. 29.

Imiona i nazwiska kandydatów, którzy spełniają wymagania formalne, oraz wynik naboru stanowią informację publiczną w zakresie objętym wymaganiami określonymi w ogłoszeniu o naborze.

Ustawa o pracownikach samorządowych

□ Art. 13 ust. 4

Informacje o kandydatach, którzy zgłosili się do naboru, stanowią informację publiczną w zakresie objętym wymaganiami związanymi ze stanowiskiem określonym w ogłoszeniu o naborze.

„Art. 13 ust. 4 ustawy o pracownikach samorządowych stanowi, że informacje o kandydatach, którzy zgłosili się do naboru, stanowią informację publiczną w zakresie objętym wymaganiami związanymi ze stanowiskiem określonym w ogłoszeniu o naborze. Przepis ten przesądza więc, że informacje o kandydatach, którzy zgłosili się do naboru są informacją publiczną, ale tylko w zakresie wskazanym w art. 13 ust. 4 ustawy(...).

W niniejszej sprawie były informacje o kandydatach potwierdzające wykształcenie wyższe, 5-letni staż pracy, doświadczenie zawodowe na stanowiskach urzędniczych oraz inne informacje dotyczące wymagań związanych ze stanowiskiem wskazanym w ogłoszeniu Burmistrza o naborze”

2009.08.19, wyrok NSA, I OSK 683/09

„Artykuł 5 ust. 2 udip określa zakres ograniczenia w dostępie do informacji publicznej ze względu na prywatność osoby fizycznej lub tajemnicę przedsiębiorcy, wskazując, że z przewidzianej w nim ochrony nie korzystają informacje o osobach pełniących funkcje publiczne i mających związek z pełnieniem tych funkcji, w tym o warunkach powierzenia i wykonywania funkcji publicznej. **Wolą ustawodawcy było więc zapewnienie dostępności do informacji dotyczących osób decydujących się na udział w życiu publicznym.** Na taki wniosek pozwala nie tylko brzmienie art. 5 ust. 2 ww. udip, ale także art. 6 ust. 1 pkt 3 lit. g udip”.

Wyrok NSA z dnia 12 czerwca 2014 r. sygn. I OSK 2488/13.

c.d. 1

„W ocenie Sądu **sposób wyłaniania najlepszego kandydata, zmierzający w istocie do powierzenia mu funkcji piastuna organu administracji publicznej lub jego zastępcy, tworzy sferę faktów publicznych.** Zgłaszając swoją aplikację na wolne stanowisko publiczne, kandydat musi więc liczyć się z tym, że jego imię i nazwisko nie będą w procedurze naboru korzystać z ochrony prawa do prywatności”.

„(...) Skoro konstytucyjnie nakazano, aby dostęp do służby publicznej odbywał się rzeczywiście na jednakowych zasadach, to nabór do tej służby powinien podlegać kontroli społecznej, którą właśnie umożliwia publiczna dostępność informacji związanych z naborem do służby publicznej”.

Wyrok NSA z dnia 12 czerwca 2014 r. sygn. I OSK 2488/13.

c.d. 2

„ osoba kandydująca do służby publicznej musi godzić się już od momentu złożenia zgłoszenia do procedury naboru na stanowisko w służbie publicznej z zainteresowaniem opinii publicznej co do samego faktu jej kandydowania i kwalifikacji umożliwiających ubieganie się o określone stanowisko. (...) **Publiczne ujawnienie faktu ubiegania się konkretnych osób o powołanie na stanowisko w służbie publicznej (...), nie stanowi w żadnej mierze naruszenia prawa do prywatności**, które mogłoby uzasadnić odmowę uwzględnienia dostępu do informacji publicznej, zapewnia natomiast społeczną kontrolę stosowania powołanej normy konstytucyjnej.”.

Wyrok NSA z dnia 12 czerwca 2014 r. sygn. I OSK 2488/13.

Kalendarz spotkań funkcjonariuszy publicznych

- ❑ W ocenie NSA terminarz (kalendarz) spotkań nie jest in se informacją publiczną, o której mowa w art. 1 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej. Terminarz (kalendarz) spotkań ministra należy zakwalifikować jako dokumentację wewnętrzną. Jak zauważył T.K. w wyroku z dnia 13 listopada 2013 r. o sygn. akt P 25/12 (...) rozumiana jest ona "jako informacje o charakterze roboczym (zapiski, notatki), które zostały utrwalone w formie tradycyjnej lub elektronicznej i stanowią pewien proces myślowy, proces rozważań, etap wypracowywania finalnej koncepcji [...]"
- ❑ **W ocenie NSA w tę definicję wpisuje się analizowany terminarz, albowiem stanowi on przedmiot roboczy, biurowy, służący wprowadzie realizacji zadań publicznych przez ministra, lecz nieprzesądzający o kierunkach jego działania.** Z tych względów nie podlega on udostępnieniu, co – w świetle uzasadnienia cyt. wyroku TK – nie narusza art. 61 ust. 1 i 2 Konstytucji RP.

Wyrok NSA z dnia 13.06.2014 r. I OSK 2914/13

- „(...) Godzi się podkreślić, że **należy odróżniać informację publiczną od nośnika tej informacji (...).** **Nie można wobec tego wykluczyć, że terminarz (kalendarz) ministra będzie stanowił narzędzie do sformułowania odpowiedzi na wniosek o udostępnienie informacji publicznej,** dotyczący precyzyjnie wskazanych informacji (np. z art. 6 ust. 1 pkt 1 lit. "a" cz pkt 3 lit. "f" u.d.i.p.), mogących znajdować się w rzeczonym terminarzu (kalendarzu) bądź na jego podstawie wywiedzionych. W analizowanej sprawie wniosek z dnia [...] marca 2013 r. informacji tych jednak nie dotyczył (...).

Wyrok NSA z dnia 13.06.2014 r. I OSK 2914/13

Wynagrodzenie pracownika jako informacja publiczna

Art. 5 ust. 2. UODIP

„Prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu ze względu na **prywatność osoby fizycznej** (koncepcja sfer *Kopff*) lub tajemnicę przedsiębiorcy. Ograniczenie to nie dotyczy informacji o osobach pełniących funkcje publiczne (115 § 19 k.k.), mających związek z pełnieniem tych funkcji, w tym o warunkach powierzenia i wykonywania funkcji, oraz przypadku, gdy osoba fizyczna lub przedsiębiorca rezygnują z przysługującego im prawa”

ODRÓŻNIAJMY:
INDYWIDUALIZACJĘ KWOTY
WYNAGRODZENIA,

(Jan Kot 5634,98)

OD

WYNAGRODZENIA NA DANYM
STANOWISKU

(mł. inspektor Wydział Gospodarki 4,5 – 6 tys.)

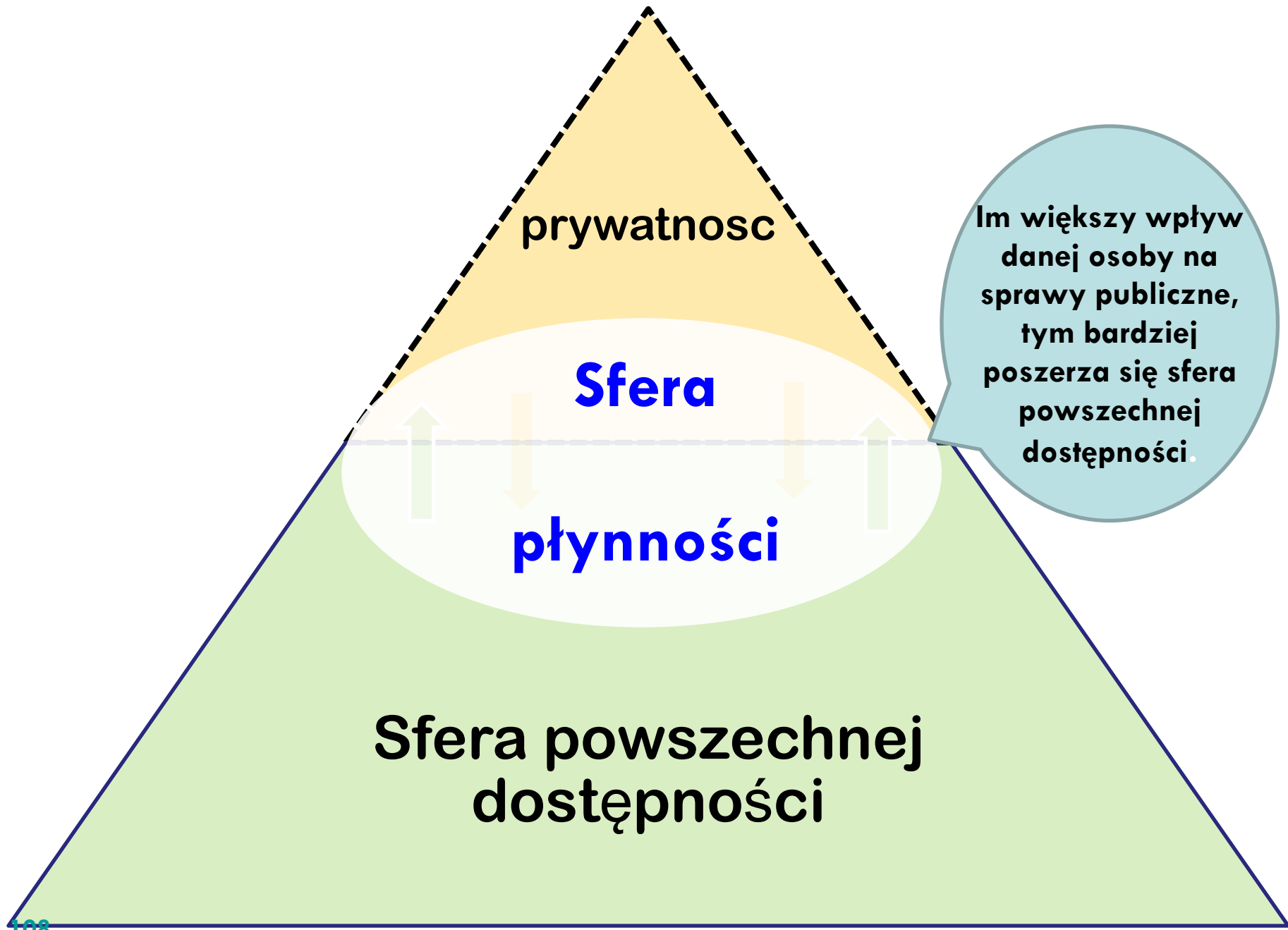
**Sfera
intymności**

ART.. 14 UST. 6 PR.PR.
Nie wolno bez zgody osoby zainteresowanej publikować informacji oraz danych dotyczących **prywatnej sfery życia**, chyba że wiąże się to bezpośrednio z działalnością publiczną danej osoby.

„Podanie w prasie informacji o wysokości otrzymywanego wynagrodzenia może nastąpić bez zgody osoby, której dotyczy, gdy pełni ona **funkcje publiczną** w rozumieniu art. 14 ust. 6 prawa prasowego”

Sfera prywatności

**Sfera powszechnej
dostępności**

prywatność

Sfera

płynności

**Sfera powszechnej
dostępności**

Im większy wpływ danej osoby na sprawy publiczne, tym bardziej poszerza się sfera powszechnej dostępności.

„ Informacja o wysokości wydatków na wynagrodzenia osób pełniących funkcje publiczne stanowi informację o majątku publicznym, której udostępnienia można się domagać na zasadach określonych w u.d.i.p.”

2012.10.11, wyrok WSA w Kielcach, II SAB/Ke 28/12, LEX nr 1234520

„Informacja dotycząca premii regulaminowych i nagród pracowników Straży Miejskiej, zwolnionych z obowiązku świadczenia pracy na podstawie przepisów o związkach zawodowych jest informacją publiczną w rozumieniu ustawy o dostępie do informacji”

I OSK 145/11 - Wyrok NSA z dnia 28.04.2011

JAWNOŚĆ KART WYNAGRODZEŃ - NIE

Fakt udostępnienia w BIP informacji o dochodach osiągniętych przez wójta, sekretarza, skarbnika, kierowników jednostek organizacyjnych jednostek samorządu terytorialnego poprzez publikację oświadczenia majątkowego nie oznacza, że w ten sposób są dostępne publicznie w BIP informacje zawarte w kartach wynagrodzeń. Informacje zawarte w kartach wynagrodzeń są informacjami bardziej szczegółowymi, określającymi poszczególne składniki wynagrodzeń faktycznie wypłacane”.

2012.06.20, wyrok WSA w Warszawie, VIII SAB/Wa 15/12, LEX nr 1215854

„ **Koszty zatrudnienia radcy prawnego**

w urzędzie miasta są informacją publiczną. (...) Udzielenie informacji w zakresie kosztów obsługi prawnej nie jest równoznaczne z ujawnieniem wysokości pobieranego przez konkretnego radcę prawnego wynagrodzenia, gdyż może składać się ono z wielu składników, a ponadto dokonywane są z niego potrącenia (np. na poczet zaliczki na podatek dochodowy). (...). W rozpoznawanej sprawie przedmiotem jednego z zapytań strony były nie tyle zarobki na stanowisku radcy prawnego, ale wydatki związane z utworzeniem takiego stanowiska. Wydatki te niewątpliwie należą do sfery wydatków publicznych.”

2013.01.11, wyrok NSA W-wa, I OSK 2508/12, Rzeczposp. PCD 2013/11/3

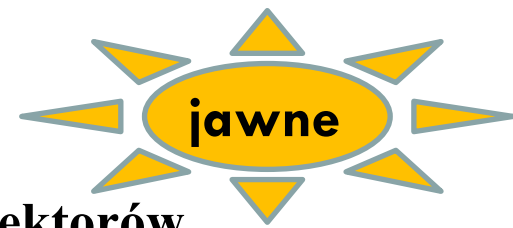
TEZA
**CO DOJAWNOŚCI ZAROBKÓW OSÓB
PEŁNIĄCYCH FUNKCJĘ PUBLICZNĄ**

„Nie istnieje w udip norma, która upoważniałaby do ujawnienia zindywidualizowanej listy płac wszystkich osób zatrudnionych w jednostce korzystającej ze środków publicznych”.

Jawność informacji o zindywidualizowanej wysokości zarobków obejmuje 4 grupy:

- ❑ Osoby składające jawne oświadczenia majątkowe.
- ❑ Osoby których zindywidualizowana wysokość wynagrodzenia wynika wprost z przepisów.
- ❑ Osoby których zindywidualizowana wysokość wynagrodzenia jest ustalana w trakcie publicznej sesji organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego.
- ❑ Osoby co do których jawność ich zarobków wynika wprost z przepisów powszechnie obowiązujących.

Art. 151 ust. 3 Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym:

„W uczelni publicznej wynagrodzenia rektorów, prorektorów, kanclerzy i kwestorów są jawne, nie podlegają ochronie danych osobowych”

Art. 15 ustawy o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (3.03.2000 r. Dz.U. Nr 26, poz. 306 ze zm.)

„Informacje o wynagrodzeniu, nagrodach rocznych, świadczeniach dodatkowych i odprawach są jawne i nie podlegają ochronie danych osobowych ani tajemnicy handlowej”

Art. 24h ust. 1 + 24i ustawy o samorządzie gminnym

„Radny, wójt, zastępca wójta, sekretarz, skarbnik, kierownik jednostki organizacyjnej gminy, osoba zarządzająca i członek zarządzający gminną osobą prawną, oraz osoba wydająca decyzje administracyjne w imieniu wójta (...)” + „Informacje zawarte w oświadczeniu są jawne (...). Jawne informacje są zamieszczane w BIP”.

Art. 18 ust. 2 pkt 2) ustawy o samorządzie gminnym

„Do wyłącznej właściwości rady gminy należy ustalanie wynagrodzenia wójta”.

Jawność umów cywilno-prawnych

„Umowy zostały zawarte przez określone osoby fizyczne z podmiotem publicznym, jakim jest

Miasto W. Osoby takie musiały liczyć się z tym, że

ich personalia nie pozostaną anonimowe. Dla osoby żądającej dostępu do informacji publicznej, związanej z zawieraniem umów cywilnoprawnych przez jednostkę samorządu terytorialnego, imiona i nazwiska stron takich umów są często ważniejsze niż ich treść i jest to z oczywistych względów zrozumiałe. Trudno byłoby w tej sytuacji bronić poglądu, że udostępnienie imion i nazwisk osób w rozważanej sytuacji stanowiłoby ograniczenie w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw tych osób (art. 31 ust. 3 i art. 61 ust. 3 Konstytucji RP). W konsekwencji należy zatem przyjąć, że **ujawnienie imion i nazwisk osób zawierających umowy cywilnoprawne z jednostką samorządu terytorialnego nie narusza prawa do prywatności tych osób**, o którym mowa w art. 5 ust. 2 u.d.i.p.”.

2012.11.08, wyrok SN, I CSK 190/12, LEX nr 1286307

Akta postępowania administracyjnego jako informacja publiczna

- Należy rozróżnić wnioski o udostępnienie informacji znajdujących się w aktach sądowych pochodzące od stron i uczestników tych postępowań od pochodzących od innych

post. WSA z dnia 05.08.10, sygn. II SAB/Bk 25/10.

BARDZO WAŻNE

- ❑ **CAŁOŚĆ AKT NIE JEST JAWNA**
- ❑ **ALE NA PEWNO JAWNE SĄ
DOKUMENTY URZEDOWE NAWET
JEŻELI WYMAGAJĄ ANONIMIZACJI**

„ Żądanie udostępnienia przez prokuratora akt sprawy jako zbioru materiałów zakończonego postępowania przygotowawczego nie jest wnioskiem o udostępnienie informacji publicznej, o którym mowa w art. 10 ust.1 udip”.

Żądanie dotyczyło: „wszystkich dokumentów znajdujących się w aktach sprawy prowadzonej przez Prokuraturę, w której umorzono dochodzenie - sygn. akt”.

Uchwała 7 sędziów NSA z 9 grudnia 2013 r. (I OPS 7/13)

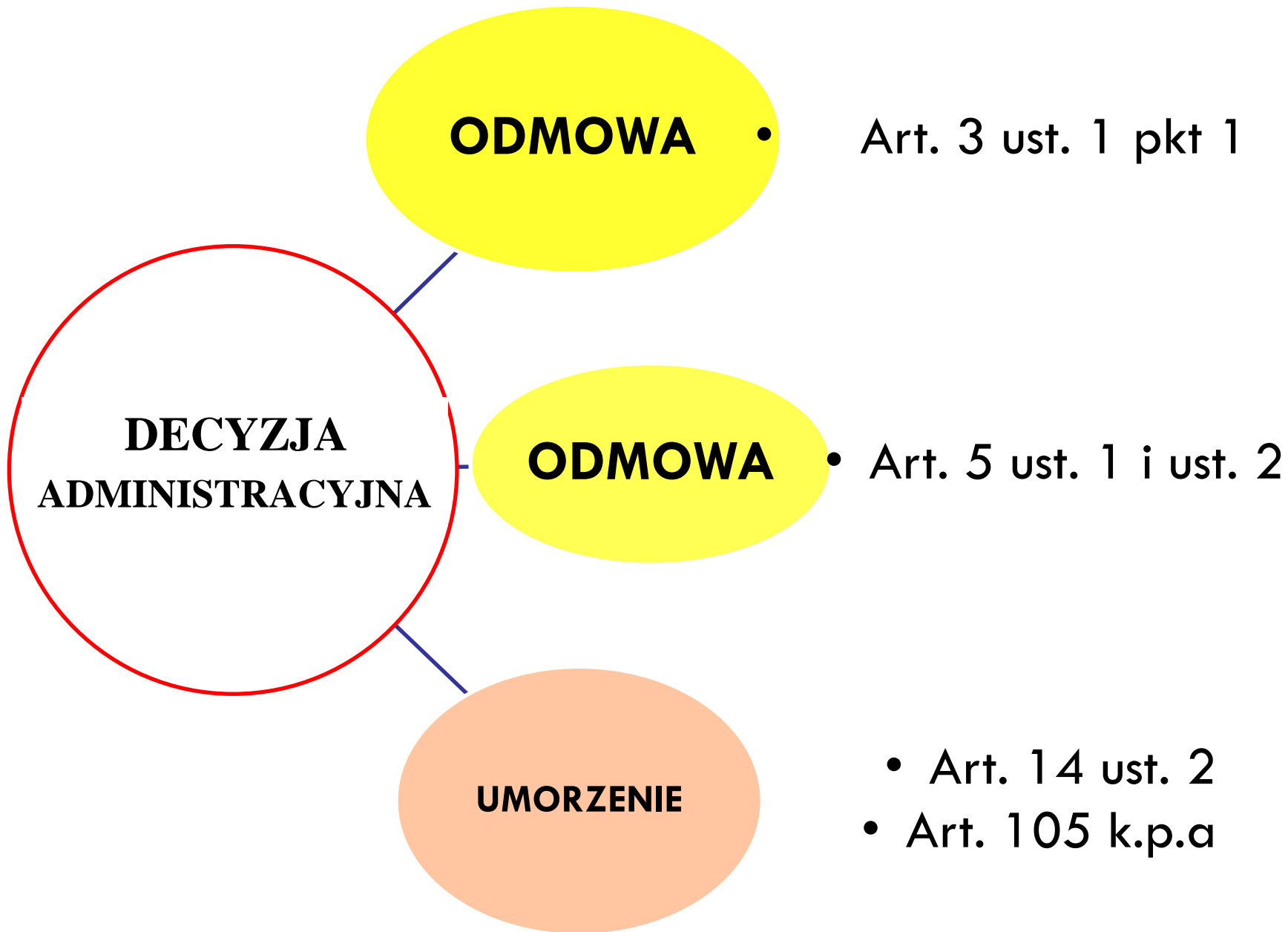
BARDZO WAŻNE

„Żądanie udostępnienia akt sprawy jako całości, także akt zakończonego postępowania przygotowawczego, nie jest więc wnioskiem o udostępnienie informacji publicznej, ale żądaniem udostępnienia określonego zbioru materiałów. Tak sformułowany wniosek nie wskazuje na informacje publiczne, których udostępnienia domaga się wnioskodawca. Należy przy tym mieć na uwadze, że prawo do informacji dotyczy informacji o sprawie publicznej, a więc informacji o czymś, a nie udostępnienia zbioru materiałów jako takich. Wniosek taki nie zawiera zatem jednego z elementów niezbędnych do jego rozpoznania i nie może być załatwiony w oparciu o przepisy ustawy o dostępie do informacji Publicznej”

Uchwała 7 sędziów NSA z 9 grudnia 2013 r. (I OPS 7/13)

5. W JAKICH FORMACH PRAWNYCH ODPOWIADAC NA ZŁOŻONE WNIOSKI

1. CZYNNOŚĆ MAT. – TECHNICZNA: (NIE DECYZJA)

- a) udzielenie informacji publicznej.
- b) Informacja, że sprawa nie dotyczy informacji publicznej;
- c) Informacja, że Organ nie jest w jej posiadaniu;
- d) Informacja, że Odmienny tryb art. 2 ust. 1

2. W DRODZE DECYZJI:

- a) odmowa udostępnienia informacji publicznej (5)
- b) umorzenie z art. 14 ust. 2
- c) odmowa udostępnienia informacji publicznej przetworzonej ze względu na brak wykazania szczególnej istotności z art. 3 /1/1

wyrok WSA z dnia 11.04.2013 r., II SAB/Sz 5/13.

NIEMOŻNOŚĆ UDOSTĘPNIENIA

- podmiot informacji nie posiada,
- Wniosek nie dotyczy informacji publicznej
- żądanie nie dotyczy otrzymania informacji publicznej,
- wniosek dotyczy informacji publicznej, lecz zasady i tryb dostępu do informacji objętych wnioskiem są odmiennie uregulowane w innej ustawie (*art. 1 ust. 2 uodip*)

Dziękuję za uwagę !

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

□ Art. 61 ust. 1

Obywatel ma prawo do uzyskiwania informacji o działalności organów władzy publicznej oraz osób pełniących funkcje publiczne.

Prawo to obejmuje również uzyskiwanie informacji o działalności organów samorządu gospodarczego i zawodowego a także innych osób oraz jednostek organizacyjnych w zakresie, w jakim wykonują one zadania władzy publicznej i gospodarują mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa.

Konstytucja
Rzeczypospolitej
Polskiej

□ Art. 61 ust. 2

Prawo do uzyskiwania informacji **obejmuje dostęp do dokumentów** oraz wstęp na posiedzenia kolegialnych organów władzy publicznej pochodzących z powszechnych wyborów, z możliwością rejestracji dźwięku lub obrazu.

Konstytucja
Rzeczypospolitej
Polskiej

□ Art. 61 ust. 3

Konstytucja
Rzeczypospolitej
Polskiej

Ograniczenie prawa, o którym mowa w ust. 1 i 2, może nastąpić wyłącznie ze względu na określone w ustawach ochronę wolności i praw innych osób i podmiotów gospodarczych oraz ochronę porządku publicznego, bezpieczeństwa lub ważnego interesu gospodarczego państwa.

DOŚWIADCZENIE

PRAWO

ROZSADEK